

29 Απριλίου 2016

Ο πόνος που γίνεται ελπίδα...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

image not found or type unknown

[ceascebdcebfcceb9cebeceb7-11](#)
μαυρίλα...

ολύς ο πόνος γύρω σου, αβεβαιότητα και

δύσκολη η επιβίωση, το χαμόγελο εκλείπει.

Δεν μπορείς να μην πονάς βλέποντας και τις εξελίξεις των γεγονότων, πού οδηγείται η Πατρίδα μας και η ανθρωπότητα όλη: ο ευτελισμός του ανθρώπινου προσώπου, της ανθρώπινης ζωής, η αδικία, η σκληρότητα, η αδιαφορία...

Δεν μπορείς να είσαι αναίσθητος βλέποντας να εκλείπει η ανθρωπιά, να χάνονται οι αξίες και τα ιδανικά...

Όμως, μην ξεχνάς:

ούτε η υπερευαισθησία δεν είναι καλή, δεν ωφελεί σε τίποτα.

.

Μην σε πλακώνει η θλίψη και σπάζει της ψυχής σου τα φτερά και μουδιάζει τις δυνάμεις σου.

Τον πόνο, την συμπόνια, την αγωνία που νιώθεις, απόθεσε τα ως βάρος ασήκωτο στα πόδια του Σταυρού.

Και αλάφρωσε, ανάσανε...

.

Πόσα μπορείς να κάνεις εσύ, άραγε;

Τον εαυτό σου προσπαθείς να βελτιώσεις, και ούτε αυτό το καταφέρνεις...

Για Εκείνον, όμως, όλα είναι εφικτά.

Είναι Πατέρας, Εκείνος δεν πονά για την κατάντια των παιδιών Του;

Και Εκείνη, η Άχραντος Μητέρα;

Εκείνης η καρδιά πόσο υποφέρει ...

.

Στο έλεός Τους να ελπίζεις, όχι στις δικές σου ασήμαντες δυνάμεις.

.

«πάντας ανθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθεῖν».

.

Μην φθείρεις την ψυχή σου με πόνο που δεν μπορείς να αντέξεις- ίσως να είναι σχέδιο πονηρό με την κατάθλιψη και την επιφανειακή συμπόνια να θέλουν να μας χειραγωγήσουν, να ανακόψουν τις δυνάμεις αντίστασης (για σκέψου το...).

.

Ανώφελες , χαμένες οι ώρες, μπροστά στις οθόνες, διαβάζοντας, παρακολουθώντας τις εξελίξεις, γράφοντας, αλληλεπιδρώντας... (όλα θέλουν το μέτρο τους...)

.

Τον πόνο που νιώθεις κάνε τον προσευχή, κάνε τον δύναμη, κάνε τον ελπίδα!

.

.

***οι σκέψεις αυτές έχουν γραφτεί παλιότερα και προέρχονται αυτούσιες από το προσωπικό μου ημερολόγιο , για αυτό και ίσως δεν έχουν τόση συνοχή. Τις μεταφέρω εδώ προς ανταλλαγή προβληματισμών.

***Είναι ευλογία Θεού να έχεις ανθρώπους συνοδοιπόρους στην πορεία της ζωής σου. Αυτό ένιωσα πολύ έντονα μετά την προηγούμενη ανάρτηση ([εδώ](#)) και θέλω να εκφράσω ένα μεγάλο “ευχαριστώ” σε όλους όσοι σταθήκατε δίπλα μου και δυναμώσαμε όλοι μαζί την φωνή μας.

.

·
με την αγάπη μου,

Αλεξία

Πηγή: momyof6.wordpress.com